

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΥΣΟΣ

Πριν από μερικούς μήνες μου είπαν συνδημότες μου:

- Κατεβαίνει ο Χρήστος Πάχτας για Δήμαρχος στον Δήμο Αριστοτέλης.
- Αστείεύεσθε, γέλασα. Γίνεται ο Δεσπότης διάκος;

Στις 7 του Νοέμβρη ο Χρήστος Πάχτας βγήκε ως ανεξάρτητος υποψήφιος, πρώτος, εισπράττοντας το 41,64% των ψήφων, ακολουθούμενος από τον πετυχημένο δήμαρχο των Σταγίων – Ακάνθου Μιχάλη Βλαχόπουλο, που συγκέντρωσε το 36,85%.

Πώς μπόρεσε να πείσει τόσο κόσμο; Δεν το χωράει ο νους μου. Ρωτώ να μάθω.

- Ο Πάχτας θέλει να τον ψηφίσουμε για να δικαιωθεί! μου απαντούν φίλοι.
- Μα τι δικαίωση να ζητεί ένας πρώην υφυπουργός υπεύθυνος, χρόνια πολλά, για τα δισεκατομμύρια των δισεκατομμυρίων ευρώ που εισήλθαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την Ανάπτυξη της χώρας; τους απαντώ. Ο προϊστάμενός του υπουργός, ο κ. Χριστοδουλάκης, δεν τον αποκαλούσε 'Μίστερ Ανάπτυξη'; Ποιά ανάπτυξη, όμως, έφερε στον τόπο; Την ανάπτυξη του ΔΝΤ (Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου);

Είμαι πολύ καχύποπτος όταν ακούω τέτοιου είδους επιχειρήματα.

- Καλά, και γιατί κόπτεστε εσείς για την δικαίωση του Πάχτα; Δεν έχουμε αρκετά προβλήματα επιβίωσης; Δεν ανησυχείτε για το πώς θα βρουν δουλειά τα παιδιά σας;
- Μα ακριβώς, τάζει δουλειά σε όλους! μου απαντούν.
- Τι σημαίνει τάζει;
- Σημαίνει ότι πηγαίνει από σπίτι σε σπίτι, ρωτάει ποιά παιδιά ζητούν εργασία, και γράφει τα ονόματά τους για να τα δώσει δουλειά όταν βγει δήμαρχος. με πληροφορούν. Θα δημιουργήσει τέσσερες χιλιάδες πεντακόσιες (4.500!!!) θέσεις εργασίας στο μεταλλείο χρυσού, λέει.

Η πρώτη μου σκέψη είναι να ρωτήσω:

- Βλέπετε τι έργο παίζει το κανάλι της τηλεόρασης;
- Τον Μαυρογιαλούρο...

Γελάμε όλοι και μας κάνει καλό. Όμως δεν μπορώ να ησυχάσω. Κάτι μου λέει πως η αλήθεια πρέπει να είναι πιο σύνθετη...

Κοιτάζω τα προεκλογικά φυλλάδιά του:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ

«όραμα πολιτών»

Άγγιξε μια από τις πιο ευαίσθητες χορδές μου: Όραμα.

Από τότε που μπορώ να θυμηθώ τον εαυτό μου κυνηγάω οράματα. Το όραμα της Αποκατάστασης και Εδραίωσης της Δημοκρατίας. Το όραμα της Εθνικής Ανεξαρτησίας και του Σεβασμού όλων των κρατών του κόσμου. Το όραμα της Ανάπτυξης, και με κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το όραμα της Δυνατής Ελλάδας. Στο τελευταίο αυτό όραμα, ο Πάχτας, ως υπουργός τότε, ήταν βασικός συντελεστής...

Σε όλα πίστεψα. Και από όλα προδόθηκα...

Όμως, σήμερα, ο Χρήστος Πάχτας μιλάει για «όραμα πολιτών».

Ποιό όραμα εννοεί; Και για ποιούς πολίτες;

Μπορεί η κατασκευή του εργοστασίου χρυσού να είναι «όραμα» για τον Δήμο μας;
Οι πηγές του νερού που πίνουμε στην περιοχή μας δεν είναι στο μέρος όπου υποτίθεται ότι βρίσκεται ο χρυσός; Θα θυσιάσουμε το νερό που μας κρατάει για πάντα στη ζωή για λίγα χρόνια «ανάπτυξης»;
Και δεν είναι ο κόλπος μας ένα κόσμημα που προσελκύει όλο και περισσότερους τουρίστες;
Και δεν βρισκόμαστε δίπλα στο Άγιον Όρος, την Νέα Ιερουσαλήμ κατά τους σλαβόφωνους πληθυσμούς, έναν χώρο λατρείας που επιβάλλει σεβασμό στο περιβάλλον και αρμονική συνύπαρξη ανθρώπων και φύσης, αν θέλουμε να ανταποκριθούμε στον εσασεί αυξανόμενο θρησκευτικό τουρισμό;

Και μήπως θα εισπράξουν τα όποια οικονομικά οφέλη οι πολίτες του τόπου μας; Ή θα πάνε τα μεγάλα κέρδη στις τσέπες των μετόχων της εταιρείας χρυσού; Και οι εργαζόμενοι θα εισπράξουν μονάχα το μεροκάματο του τρόμου; Γιατί, άραγε, θεώρησε αναγκαίο η εταιρεία χρυσού να μας διαβεβαιώσει δια της τηλεόρασης πριν λίγο καιρό, ότι το ατύχημα που συνέβη στην Χιλή, δεν μπορεί να συμβεί εδώ; Και από τότε μπορεί κανείς, στα σοβαρά, να αποκλείσει το ατύχημα;

Α, υπάρχουν και οι θέσεις εργασίας στο εργοστάσιο χρυσού. Πόσες λέτε να είναι; Κατά τον κο Hicks, πρόεδρο της TVX όταν πρωτοσχεδιάστηκε το εργοστάσιο χρυσού, είναι εκατόν πενήντα δύο (152). Έχω την πληροφορία από πρώτο χέρι:

Είναι το Σωτήριο έτος 1993. Υπηρετούσα ως πρόεδρος του Οργανισμού Οικονομικής Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων. Με επισκέφτηκαν ο πρόεδρος της TVX κος Hicks μαζί με τον εμπορικό ακόλουθο της Καναδικής πρεσβείας για να ζητήσει την βοήθειά μου στην υλοποίηση του εργοστασίου χρυσού. Του εξήγησα ότι δεν είναι αρμοδιότητά μου η υπόθεση του χρυσού. Αυτή ήταν αρμοδιότητα του κου Πάχτα, υφυπουργού βιομηχανίας τότε. Ο κος Hicks όμως επέμεινε να τον ακούσω και μεταξύ άλλων μου είπε: το εργοστάσιο χρυσού θα απασχολήσει 152 εργαζομένους και θα λειτουργήσει για δώδεκα χρόνια.

Επομένως, τουλάχιστον κατά τον κο Hicks, το «όραμα πολιτών» σχετικά με το εργοστάσιο χρυσού είναι: 152 θέσεις εργασίας για 12 χρόνια.

Για μένα, που πίστεψα σε, και προδόθηκα από οράματα, φαντάζει αυτό, ευθύς εξαρχής, εφιάλτης.

Αλλά, ας υποθέσουμε ότι λειτουργήσει το εργοστάσιο χρυσού, το «όραμα πολιτών» κατά τον κο Πάχτα. Ποια θα είναι η συνέχεια; Ποια θα είναι η συνέπεια;

Ευτυχώς, στον τόπο αυτό υπάρχουν και άλλοι πολίτες, Ενεργοί πολίτες, που δεν θα επιτρέψουν ο τόπος τους να γίνει σεληνιακό τοπίο στο όνομα μιας στρεβλής ανάπτυξης. Θα τον τιμήσουμε και θα τον υπερασπιστούμε. Βέβαια, ομολογώ ότι καθόλου δεν επιθυμώ να βιώσω εκ νέου μαύρες σημαίες και οδοφράγματα, συγκρούσεις με τις διμοιρίες των ΜΑΤ, κατεστραμμένα οχήματα στο πλάι του δρόμου. Είναι τόσο νωπά στην μνήμη μου...

Είχα φτάσει, τότε, περασμένα μεσάνυχτα, με το τζιπ μου στην Ολυμπιάδα. Στην είσοδο του χωριού με σταμάτησε ένας αστυνομικός των ειδικών δυνάμεων, πραγματικός «αστακός», με παρατεταμένο αυτόματο και το δάκτυλο στην σκανδάλη.

- Ταυτότητα! μου φώναξε.
- Χριστιανός ορθόδοξος! του απάντησα πειστωμένος.
- Ντοκουμέντα! Ταυτότητα, άδεια οδήγησης, άδεια κυκλοφορίας!

Του τα έδωσα και κατέβηκα από το όχημα.

- Αριθμός κυκλοφορίας;
- Δεν τον βλέπεις; άρχισα να ενοχλούμαι.
- Πού πάτε;
- Τί σε νοιάζει;
- Κύριε, απαγορεύεται η κυκλοφορία την νύχτα. Χτίζεται το εργοστάσιο χρυσού. Δεν διαβάξετε εφημερίδες; Δεν βλέπετε τηλεόραση;

Σκεφτείτε, αγαπητοί μου συνδημότες, που θα καταλήξει ο τουρισμός, βασικός πυλώνας παραγωγής πλούτου και απασχόλησης στον τόπο μας για τις επόμενες γενιές, αν αναγκάζεται ο επισκέπτης μας, να βιώνει αυτό που βίωσα εγώ πριν λίγα χρόνια.

Και ας έχουμε υπόψη μας ότι τότε η Ελλάδα, όπως και ο υπόλοιπος κόσμος περνούσε μια εποχή ανάπτυξης. Τώρα όμως; Τώρα που γειτονικές χώρες προσφέρουν τουριστικά προϊόντα σε καλύτερες τιμές και ίσως παρέχουν και καλύτερη ποιότητα, τι θα κάνουμε; Πώς θα τα βγάλουμε πέρα, ως τόπος, ως λαός; Πώς θα δουλέψουν τα ξενοδοχεία και τα εστιατόριά μας; Πού θα πωλήσουν οι γεωργοί, οι κτηνοτρόφοι και οι ψαράδες την παραγωγή τους;

Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι, και αν ακόμη, τούτη την φορά, καλοπροαίρετα συνέλαβε ο κος Πάχτας το «όραμα πολιτών», μας επιφυλάσσει έναν εφιάλτη, αν του παραδώσουμε την Δημαρχία.

Αν δεν προσέξουμε, αν δεν αξιολογήσουμε σωστά τι κρύβεται πίσω από την όμορφη λέξη «όραμα», μπορεί οι πολίτες του Δήμου να μπλέξουμε και να υποστούμε μεγάλες συμφορές.

Με τρομάζει δε το εξής, πολύ ορατό σε μένα, «όραμα»: να δω κάποια μέρα στην τηλεόραση τον σήμερα υποψήφιο δήμαρχο κο Πάχτα και να τον ρωτάει κάποιος δημοσιογράφος:

- Τι λέτε τώρα στους πολίτες για το όραμά σας;

Κι εκείνος να απαντά:

- Ας πρόσεχαν!

Και καλά αυτός, αυτό θα απαντήσει. Εμείς, όμως, τι θα πούμε στα παιδιά μας;